

ना [पा० ३. १. ५१.] चैरङ् । समुद्रवन्ति (६.) स्वकारणात्समुद्रवन्तीति समुद्रा लो-
कास्तान् कीदृशान् स्वर्गान् भोगसाधनभूतान् । कीदृशो भवान् अपां पतिः ज-
लेशः इष्टकानां वृषभः वर्षिता । किं च यत्र यस्मिन्स्थाने पूर्वं पुरातनाः कूर्माः
अन्येधग्निषूपहिताः परेताः परागताः सुकृतस्य शोभनकृतस्याग्निस्तत्र तस्मिन् लो-
के स्थाने त्वं गह्व किं कुर्वन् पुरीषं कृतान्यशून्वसानः आह्लादयन् ॥ ३१ ॥

मही द्यौः पृथिवी च न इमं यज्ञं मिमिक्षताम् । पिपृतां नो भरीमभिः ॥ ३२ ॥

व्याख्याता [ट. ३२.] ॥ ३२ ॥

विष्णोः कर्माणि पश्यत यतो व्रतानि पस्पशे । इन्द्रस्य युज्यः सखा ॥ ३३ ॥

का० [१७. ५. ३.] उलूखलमुसले स्वयमातृष्णामुत्तरेणारत्निमात्रेऽश्रौडुम्बरे प्रादे-
शमात्रे चतुरस्रमुलूखलं मध्यसंगृहीतमूर्ध्वं वृत्तं मुसलं दक्षिणमुलूखलाद्विष्णोः क-
र्माणीति । चतुष्कोणं मध्यसंकुचितं खातहीनमुडुम्बरतरुजमूर्ध्वमुलूखलम् वृत्तं मु-
सलम् ते उभे स्वयमातृष्णोत्तरे देशे तन्मध्याद्वस्तमात्रे तृतीये लोके विष्णोरिति
मन्त्रेण सहैवोपदधातीति सूत्रार्थः ॥ व्याख्याता [६. ४.] ॥ ३३ ॥

ध्रुवासिं धरुणेतो जज्ञे प्रथममेभ्यो योनिभ्योऽग्निं ज्ञातवेदाः ।

स गायत्र्या त्रिष्टुभानुष्टुभा च देवेभ्यो हव्यं वर्धतु प्रजानन् ॥ ३४ ॥

का० [१७. ५. ४.] उलूखलऽउखां कृत्वोपशयां पिष्ट्वा न्युप्य पुरस्ताद्भ्रुवासीत्यु-
खाम् । पूर्वमुलूखलोपर्युखां तूष्णीं कृत्वा तत उपशयां मृदं पिष्ट्वापुस्त्यादूमौ
प्रक्षिप्य तत्रोखां मन्त्रद्वयेनोपदध्यादिति सूत्रार्थः ॥ उखादेवत्या त्रिष्टुप् हे उखे
धरुणा जगतो धारयित्री त्वं ध्रुवा स्थिरासि अथाग्निजनकत्वेनोखा स्तूयते । योऽग्नि-
रितोऽस्याः उखायाः सकाशात् प्रथममादौ ज्ञातवेदाः ज्ञातप्रज्ञानोऽग्निरधिजज्ञे तत
एभ्यो योनिभ्यः स्वकारणेभ्योऽरण्यादिभ्योऽधिजज्ञे जायते । सोऽग्निः प्रजानन् स्वा-
धिकारं प्रकर्षेण ज्ञानानः सन् गायत्र्या त्रिष्टुभानुष्टुभेति ह्रन्स्त्रयेण देवेभ्यो दे-
वार्थं हव्यमस्मद्विर्वर्धतु ॥ ३४ ॥

इषे राये रमस्व सहसे द्युम्नऽऊर्जेऽअपत्याय ।